

Koruton... se on nimeni. Olen galaksin pienin tähti. Vaatteeni on himmeä enkä ole kuin muut tähdet. Iloni on odottaa Luojaani ja suorittaa tähtitehtävääni, johon Luoja valmisti minua yksinäisyydellä ja tähtiloistoani heikentämällä. Tähtiaikaan mitattuna, kaikki ei ole kuin ennen. Galaksit pyörivät rauhattomasti ja isotkin tähdet katsovat himmeää vaatettani kadehtien. En häikäise isojen tähtien lailla. Olen koruton ja ainoa iloni on palvella Luojaani. Nousen tähtisumusta yötaivaalle nähdäkseni, mikä on muuttunut, nähdäkseni vieläkö katsot minua Luojaani. Sinä et hylännyt minua, vaan letitit hiukseni kullalla ja puhdistit himmeän vaatteeni valkoisen hohtavaksi, jotta näkyisin. Syrjäiseltä paikaltani näen kaikki taivaan tapahtumat. Kauniit ja kirkkaat tähtisumut ja uljaimmat isot tähdet, jotka pyörivät sellaisella voimalla, että niistä lähtee matalaa huminaa, näen ne kaikki. Olen kätesi muovaama. Olen Koruton kaikkeuden laidalla. Valoloistoni on heikko ja olemukseni mitätön. Yksin... kaipaen sinua ja läsnäoloasi. -Koruton, puin ylesesi vaatteeni, jotta erottuisit tähtien joukosta kauneudellasi ja rakkaudella ihmislapsia kohtaan. Et ole suurin etkä kirkkain, mutta olet minulle kaikkein rakkain tähti. -Koruton, nouse rinnalleni palvelemaan minua. -Tässä olen Luojaani, vastasin. -Koruton, aamu on valjennut ja on tullut aika polkea rikki käärmeen pää, sanoi Luoja ja Lähetti minut Betlehemiin näyttämään tietä seimen lapsen luo. -Olet pieni. -Olet kuin minä Koruton. -Johda ja näytä tietä... -Minä olen tie totuus ja elämä, johda ihmiset luokseni.